

[Hauch.]

faa Lejlighed til at stifte Bekendtskab med de Tanker, der ligger til Grund herfor. Jeg har med Glæde erfareet, at der i Gaar i det høje Folketing er sket dette, at det Forslag, den højtærede Landbrugsminister har fremsat — ganske vist noget mod Sædvane, men det skal jeg se bort fra —, mellem anden og tredie Behandling er blevet henvist til et Udvalg. Derfor synes jeg i og for sig, at Sagen i Øjeblikket ligger godt og rigtigt. Nu kommer dette Forslag forhaabentlig over til det høje Folketing; saa kan man der se, hvilken Stilling Landstinget har indtaget, og saa faar den højtærede Landbrugsminister den Opgave, som maa siges at være naturlig for ham, nemlig at mægle mellem Tingene og finde en Form, hvorunder Tingene kan slutte sig sammen om Gennemførelsen af et Jordlovsforslag.

Den højtærede Landbrugsminister fremførte den Opfattelse, at dersom man gennemførte Lovforslaget, saadan som den højtærede Minister har forelagt det her, vilde det kunne virke som en Krisehjælp for Landbrugerne. Ja, dersom det virkelig skulde kunne virke som en Krisehjælp for Landbrugerne, saa er jeg noget bange for, at de Penge, Staten vilde faa anbragt i Jord, vilde beløbe sig til mere, end man i Øjeblikket magter. Den højtærede Landbrugsminister anførte, at private ikke havde Raad til at lade Jorden henligge, og det er vist ganske rigtigt, men jeg har egentlig ikke haft det Indtryk, at Statsfinanserne befandt sig i en saadan Forfatning, at det kunde siges at være naturligt for Staten at foretage meget store Jordopkøb og lade denne Jord henligge, indtil det Tidspunkt kom, da man kunde udstykke den.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg udtaler min Tilfredshed med, at den Mulighed staar aaben, at man, inden man tager sin endelige Stilling i det høje Folketing, faar Lejlighed til at gøre Bekendtskab med det Standpunkt, som Flertalspartierne i det høje Landsting har med Hensyn til Ordningen af dette Forhold under de nuværende vanskelige Omstændigheder.

Jensen (Aale): Jeg skal ikke give stærk Anledning til, at denne Debat bliver fortsat her i Tinget, men jeg vil gerne understrege en Ting, som den ærede Ordfører (Hauch) nævnte nu, da han sidst var paa Talerstolen. Det ærede Medlem sagde, at han vilde antage, at det konservative Folkeparti var tilfreds med det Standpunkt, som Venstre nu har indtaget, og det tvivler jeg

slet ikke om. Det er gaaet her som i saa mange Tilfælde, at Venstre har optaget de Konservatives Tanke. At de Konservative er tilfredse hermed, maa man betragte som en Selvfølge, og naar det ærede Medlem glæder sig derved, er der ingen Grund for os til at gøre Skaar i den Glæde.

Maa jeg for øvrigt sige, at jeg synes, det foreliggende Spørgsmaal er et alt for stort Spørgsmaal at behandle paa den Maade, som det er blevet behandlet i Landstingsudvalget. Jeg skal ikke komme ind paa, hvordan Udvalgsarbejdet er foregaaet, men jeg vil sige, at efter min Mening er det en ganske mærkelig Maade at føre Udvalgsforhandlinger paa. Den giver i hvert Fald ikke Anledning til, at man kan nærme sig hinanden, den giver ikke Anledning til, at man kan komme til at drøfte Tingene med hinanden, tværtimod. Jeg kunde nævne enkelte Ting, som man, hvis de kom frem, vilde finde meget mærkelige, men det skal jeg som sagt ikke gøre, medmindre den ærede Ordfører giver Anledning dertil.

Jeg vil gerne støtte den Tanke, som den ærede Ordfører var inde paa, idet han med en usædvanlig Velvillie i Stemmen sagde, at det nu stod til den højtærede Landbrugsminister at mægle mellem Tingene og se at faa noget brugeligt ud deraf. Jeg vil haabe, at det maa lykkes for den højtærede Landbrugsminister. Vi har ikke i Øjeblikket Raad til at ride politiske Kæpheste, vi har ikke Raad til ikke at tage sagligt paa Tingene. Det er ikke alene de Mennesker, som eventuelt ønsker nye Brug, det her drejer sig om, men ogsaa de Tusinder og atter Tusinder af Landmænd, der ikke kan blive ved deres Bedrifter. Det ved det ærede Medlem, og hvis det ærede Medlem havde været inde i det praktiske Arbejde med at hjælpe Folk af med en Del af deres Gæld, vilde det ærede Medlem vide, at i saadanne Tilfælde, hvor de kan sælge et Stykke Jord, som de kan undvære, og dog bevare et passende Forhold mellem Ejenkommens Bygninger og Jordarealet og kan benytte de Penge, der kommer ind ved Jordsalget, f. Eks.ovre i Jylland til at betale Jydsk Land-Hypothekforenings Obligationer med, opnaar de dobbelt Pris for deres Jord. Det hjælper dem af med en Del af Gælden og gør det maaske muligt at gennemføre en Akkord. Men det interesserer ikke det ærede Medlem, og det interesserer ikke de to ærede Partier, til Trods for at man Gang paa Gang navnlig fra Venstres Side siger, at man er Landbrugets sande Venner. Det er en mærkværdig Maade, de viser deres Venskab paa. Gang efter Gang, naar der